

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — — — 8 korona.
 Félévre — — — — — 4 korona.
 Negyed évre — — — — — 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.
 Kapható Freireich Adolf kereskedésében.

Felölős szerkesztő: Dr. Székely Hugó.
Társzerkesztő: Tiringner Lajos.
Főmunkatárs: Forgács Endre.

Szerkesztőség:
 Sárboárd, Kolin Bertalan-tele ház.
 (A lap a szerkesztőnek a szerkesztőségben van.)
Kiadóhivatal:
 Sárboárd, Andrassy-ut. 417.
 (A lap a szerkesztőnek a szerkesztőségben van.)
Telefon sz. 22.

Eszkendő végén.

Ennek az eszkendőnek is végére értünk. Lassan telt az idő; mintha ólomlábakon bicegett volna kitérített célja felé: az új, az 1913-ik kolléga üdvözlésére. A mely talán jobb, kegyelmesebb lesz és kárpótolni fog azért a tengerfői szenvedésért; aggodalomért, lelki és testi megrázkódtatásokért, mikben részünk volt!?

Egy-egy kínos várakozásban eltöltött nap bőséges alkalmat nyújtott átfutni gondolatban ennek a mindenképen szerencsétlen eszkendőnek szomorú történetét s míg a ránk virradó nap hajnalhasadásától reméltük felvillanását egy emberségesebb jövőnek, a szorongással, tépelődéssel eltöltött éjszaka után ismét csak úttalan sötétségbe révedezell kutató, elfáradt szemünk . . .

A természet rendje megváltozott. Éjszaka után nem pirkadtt hajnal; éjszaka lett ismét; sötét a láthatár ma is.

Egy sokat szenvedett, keserves né-

külfözéseken átment népet meglátogatótt újra a hét szűk eszkendők egyike. — Két keze munkáján alig volt átlás. Megharagudott az idők korszányzója és akkor adott hideget, mikor a napnak, régi, jó szokásához híven, áldó melegével táplálni, duzzasztani kellett volna a magvető takarékbetétjét. Mikor aztán meglegte a büntetést, átvette az iflakodást a felhők királya és — az is csak büntetett.

Odalett sok, verejtékes munkának méltán várt jutalma: szőlőhegyeink, sokszor megénekelt nektárja vetekedik a szatóc ecetjével. Minden befektetés balul ütött ki, nundennek emelkedik az ára, mint a higany, ha meleget érez.

S mikor elkeseregünk az Úr elmaradt áldásán, elővesz a hontitai keserűség . . . De erről jobb, nem is beszélni! Erről legfeljebb gondolkoznunk lehet, míg bele nem fírad az agyunk s míg fel nem zörget — a végrehajló. Mert gyakori vendég ez most a magyarnál! Egyre-másra olvastunk híreket

nagy, megmagathatlannak vélt kereskedőházak, bankok bukásáról, mit nyomor kövelett a revolyer tompa durranása, kipárnázott ajtók megett, az amerikai irószál elől, hogy pontot tegyen egy munkában, törökös fáradásban eltöltött és pillanatok alatt összeomlott élet végére.

És ezeket a nagy megrázkódtatásokat megerzi a legszegényebb ember is, a kinek semmi köze a pénzpiachoz, tőzsdéhez, de a kinek drágább lesz a szene, lisztle, kenyere.

A sok örömmek telejébe, ami ebben az eszkendőben ért, meg — haborus időket is élünk. Elvitték az apát a gyermeke bősége mellől, a fiatal férjet alig pár napos asszonya oldaláról, szétválasztották a mátkapárokat és elvitték fel, északra, le, délre, hazát örízni, hazát szeretni. De mikor a szív nem mindig tud másképen szeretni, mint a hogy' onnan belülről diktálják! Két eskü vív haragos harcot egymással. A mindenképen szent, a mi — szomorú,

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Poszton.

Irta: Meleghegyi Sándor.

Lassu, egyforma léptekkel méregeti végig a deszkaszalut. Tizenhárom lépés, akár-melyik végéről számolja. — Szerencsétlen szám!

Megint neki fog, megoldassa újra, pedig megoldástu már az Isten tudja bányszor, hanem azért csak mindig előlről kezd. Jobban mulik így az idő.

Felhőfátyol húzódik a csillagok elé, fel-támad a szél és sírva, zúgva söpri a havat.

Az őt felhajtja a gallérját, hátat fordít a szélnek s csak úgy véletlenül a jó meleg otthon, az édes anyja jut eszébe; meg az a két véletlen árva. . . Ugyan mit is csinálnak most?

Bizonyosan ott ülnek a tűzhely körül, édes anyjok száraz galyat rak rá, a két kis lány meg kukoricza-kenyeret majszol. Katona a kenyérkereső, nem telik egyebre.

Milyen más is volt az életük, míg otthon volt. Addig, csak körülött tisztesség fe-

lete kenyér az asztalra, ünnep napon még jó barna kalács is, de azóta a jó ég tudja, hogyan élnek. . . S két könyesepp gördült végig az arezán.

A hópelyhek lassan szállodogálnak. — Az őt behuzódik a faköpnöyegbe s onnan hámul ki a fehér éjszakába, gondolkozva tovább.

Most meg már egy darázs-deréku, parázs szemű, barna lány jut eszébe. Ugyan mivel tölti most az időt, ugyan gondol-e rá az is? Talán éppen most a fonóban van s más legény várja, hogy elejtsa az örsöt, más legény kapja érte az édes esőket. — Olyan könnyen folednek is a lányok. . .

Az esteli harangszó tompán hallatszik. Bizony már a fölvaltási idő régen elmúlt, ugyanezek megfelledekeztek róla, vagy talán elaludtak.

Qda lopózik az örszoba ablakához, betekint rajta. — Nem alusznak biz azok, hanem kártyáznak. A kaplár adja a bankot, a frájter „dísznöba” van, nincs idejük a tölváltásra.

Egy darabig csak nézi néma türelémmel, majd egyet gondol s bezörögöt. . .

A fink ijedten dugják el a kártyát, a

kaplár meg morogva az ablakhoz megy s hetyken szól ki rajta:

— Mi kell bundás?
 — Kaplár ur, váltásnak mar fel! — s megremeg a hidegtől.
 — Várj meg!
 — Kaplár ur, megfagyok!
 — Takarodj be a fuleddel! — Odabent józait nevetnek a durva trefén.

Csendesen kullog vissza orhelyere s hosszan elgondolkozik azon a ranczoskepi, töpörödött anyokan, meg kis testvereim. — Ugyan nem éppen így vannak-e velök a szivtelen-lelketlen emberek? . . .

A hó esikorogva ropog, — valaki közeledik, egy fekete anyok. . . Gyorsan oda-fut az örszoba ablakához, megkopogtatja az ablaküveget s visszasiet a szal deszkára, hogy feltartoztassa a jövevenyt.

Az az első felszólításra megáll, megismerteti magát — a vizitáló tiszt. Az őt vállára veti fegyverét s folytatja setaját, a tiszt ur meg siet az örszobába, de ott már a legnagyobb rendet találja. — meg is dicséri érte a kaptárt s azzal siet vissza a városba. . .

Alig tűnik el a havazásban, a kaplár előhúzza a kártyát s csak úgy felváltrol fejezi ki elismerését:

szép országunk védelmére nekem emell
ujjal lett katonai eskü és az a másik,
a melynek oltára a családi tűzhely. Még
kell tartani mind a kettőt, de mikor a
két eskü egyenlő erejének nyomása
alatt sajogni kezd a szív, tanyát ver a
fájdalom, a boldogtalanság, azzal együtt
jár egy német szerencsétlensége.

Mint ha valahonét derengeni kez-
dene? Jöjme a szenvedéseket, bánatot,
nyomort, aggodalmat eloszlató, igazsá-
gosabb végzet hírnöke?

Ő esztendő végén ne fektessen
többé a multba szemünk, de összekul-
csolt kézzel, szívszorongva körjünk az
eljövendő új esztendőhöz, hogy legyen,
hozzánk, nagyon szegény, nagyon sze-
rencsétlen emberekhez, irgalmasabb,
mint a régi volt.

Pati.

HIREK.

Lapunk olvasó közönségének boldog új
esztendőt kíván a szerkesztőség.

— **Vadászat.** Igen jól sikerült vadászat
tartott a mult héten gróf Hunyady Károly
nagyloki birtokán. Terüfekre került 380 nyúl
és 80 darab fácánkóka. A vadászaton részt
vettek: Vaneó Gyula jószágkormányzó, Zsig-
mond Imre min. tanácsos, Heltay Jenő fő-
szolgabíró, Vindisik Odón és Ferenöz föld-
birtokos, Mikos Aladár ifj. Heltay Jenő th.
szolgabíró, Vaneó Béla, Semetke Lajos stb.
Vadászat után Adametz Elek tisztartó, úr ven-
dészerető házában gyűlt össze a vadászár-
saság és együtt maradt a késő éjjeli órákig.
Nagylok hírneves ezigány bandájának muzsi-
kája mellett.

— **Leesett a létráról.** Kúti András 55
éves sárkeresztúri munkás f. hó 18-án, hanyé-
sés közben leesett a létráról s oly súlyos ké-
rüléseket szenvedett, hogy a székesfehérvári
közorházba kellett szállítani.

— **Nagylokú tolvaj.** A legutóbbi cecci
vásárban Szabó István helybeli cipészről el-
emelt egy pár cipőt Nagy János kajdasi nap-

számos. A napokban megtartott járásbírósi
tárgyaláson a tolvaj vádolt tagadott s nyílv-
a lopásnak tanúja nem jött, a bíróság köny-
vellen volt felmentő ítéletet hozni s a bünje-
let a vadított kiadni. A bünrőből szerencse-
sen kiszabadult tolvaj felmentése fölötti örö-
mében a cipőt nyomban odaajándékozta a
károsnak mondván: „Látom, hogy káros em-
ber, hát, isten neki, odaadom a cipőt, pedig
fusson ki a szemem, ha nem igaz úton jü-
töttam hozzá.” Még nem kaptunk hírt Kajdaci-
ról, hogy Nagy János uramonazóta nem fo-
gott-e a saját átkát.

— **Fekete karácsony.** Csunya, fekete
köntöst öltött megára az idei karácsony. Nem-
hiába, hogy felmegt a szörnek ára, a fehér
hermelipalást elmaradt, mint már mindigak-
rabban az utolsó éveken. A Jézus születé-
sének ünnepéző „köszöntő gyerekek”-re is
rossz idő járt. Esőben, tordigéri sárban, ha
egy-kettő nekivágot is a barátságatlan este-
nek, eskühájar felhagyott vállalkozásával és
hazatért. A kártya is tegyfeljebb habra ment,
hisz nem termelt ezidén friss, ropogós, pa-
pirheju dió. A gyermekek öröme sem volt
egy teljes, csakugy, mint a felnőtteké. Kélt
omel sokkal komolyabb aggodalmak zavar-
tak meg. Hazajöttek a diákok, egy pár ka-
tonagyerek, de sokja csak levelet küldhetett,
szomorjat, elkészírtet, minék olvastára
nem egy könyvessepp görült végig a gondok-
tal, megbarázdált, mosolytalaf arczokon.

— **Ajándék az iskolás gyerekeknek.** Özevgy
Prepelczay Elejné Korponay Aranka ur-
asszony egy nagy dobozban, külön-külön iz-
lésesül elrendezve, négy ajándékot egy es-
ma-czukorkát ajándékozott a helybeli ref.
kisiskolának a szorgalmasabb tanulók közötti
szétosztás czéljából. A kedves figyelemért
ezúton mond köszönet a gyermekek neve-
ben az iskolát tanítóknak.

— **Kisiklás a sárbogárdi állomáson.**
Könnyen végzettség váltató szerencsétlenség
történt folyó hó 20-án a helybeli vasuti áll-
omáson. A Budapest felé haladó déli gyors-
vonat középső kocsjia a bejárati váltónál,
kiskiltott, a két hátsó kocsi pedig elszakadt a
többtől és egy mellekvágányra futott, melyen
a Pécs felé menő személyvonat vesztelt. A
kiskiltott kocsit a slipperlökőn mintegy 80 lé-
pésnyire magd után vonszolta a vonat, míg
meg nem állt. Két kocsi súlyosan megron-
galdott, ütközői elhajoltak, tengelye össze-
lörött. Embereketben szerencsére nem esett
kár, mert annak az egyetlen elsőosztályu
utasnak sem történt baja, ki a kiskilás pil-

már nem keményen katonásan, hanem gyön-
geden, félénken, mintha szeretőjéhez szólna:

— Kend az, édes, jó szülöm?

— Én vagyok, édes fiám!

Erre azután feleli a fiu kötelességet,
feléli katonaságát, csak azt érzi, hogy sze-
rető gyermek, a kinek édes anyja a közelé-
ben van.

Eldobja azt az ostoba fegyvert, oda-
rohan ahhoz a részkető vén asszonykához,
ajléli s összeszókolja ázott kezeit, ráncos
arczát s ugy hull színeből a könyharmat,
hogy nedves lett, édes anyjának is az arcza.

Észre sem veszik, hogy hátuk mögött
ropog a hó.

— Mi történik itt?

A fiu meglepetve, bontakozik ki az öreg
asszony öleléséből s ijedten fordult meg:

— A tiszt ur!

Az meg megvetoen néz végig rajtuk s
keményen adja a parancsot a kintpást tartó
káplárnak:

— Ezt a vén asszonyt keressék je-
kolba, a fiát meg be az ársztombá!

Imutában leugrott a még robogó vonatról.
A szerencsétlenség oka az volt, hogy a vál-
tót egy Séllei János nevű pályamunkás épp
akkor váltotta át a blokkdében, míg a váltó
kezelő a vonatot fogadta s miáltal az éppen
a váltón robogott keresztül. — A pályatesi
mintegy 100 lépésnyű hosszúságban megron-
galdott. A gyorsvonal felőrai késéssel foly-
tatta útját, míg a megsérült kocsik a pályán
maradtak. A gondatlanság miatt az eljárás
folyamatban van.

— **A karácsony szépséghibái.** Népünk
legnagyobb ünnepe a karácsony sok külső
és belső ok miatt. De a mi a zordon mult-
ban érdekes vagy tán értékes lehetett nyel-
vészetű, népköltészetű szempontból, azt a ma-
kor már nem örömeink, hanem örömeink veszi
és oda utalja a zordon multba, ahol meg-
termelt. Így a karácsony esti kántálást, amé-
ben kisebb-nagyobb gyerekek öklelenül eszé-
teszik az énekeket, de a karácsony szent
ünnepé alatt grüjtögetnek a tükös cigarettára
vagy az „papjuknak” karácsonyi pálinkára val-
ót. A betlehemesek már kiveszőben vannak.
Jobb is. Semmi ünnepes nimes abban, hogy
a kalendáriom keshedt lapjaiból s egy pöslog
istállómecsnél összerészelt. Betlehemet
hordtak, kékülékkel üztötek a kedve-
rignust:

„Ugyan József mit gondoltál!

Hogy istállót választottál!

Ilyen kutyát hiedlegé . . .!

Abban sinev váltásos jel. Hogy a betlehemesek
olykor tiltott viszonyba keveredtek a
kannálán függő kolbászok és oldalsokkal.
Az ünnepi halok is szépség hibái a karácsony-
nak. Az ünnepi másodnap esteje már a
szilaj rieszjos mulatsága. Kezdelődik az ünne-
p a templomi oltárnál és végződik a süntis hor-
dóknál, ahol tőtagást áll a hangulat a finta-
ságban. S nem ritkán az ünnepe után a dok-
torinak akad foltozó munkája. Az este divatos
pufogtatást, az eszeveszett lövöldözést meg
a halóságunk kellene szigorúan betiltani mert
az sem illik az ünnepi est szent csendesse-
gehez. Legnagyobb szépség hibája.

— **Vadász estély.** F. hó 21-én Güt
Jenő helybeli földbirtokos ki ügyéliként
szervezetes vadász ember — a másnap
körvadászatra nagyobbrészt a fővárosból ér-
kezett vadászati tisztelőtere egy nagyszabásu
sikerült vadász-estélyt rendezett és igazi ma-
gyar vendégszeretethez részesítette nagy-
számú vendégeit. Az előkelő társaság Farkas
Sándor szép muzsikája mellett, emelkedett
hangulatban, hajnali négy óráig ünnepelte a
népszerű és vendégszeretettel, közismeretes
házigazdát és hájos háziasszonyt, miközben
a fintaóság elragadó jó kedvvel rőtta a ropo-
gós „vadász-eszárdás”-t. A másnap, f. hó 22-én
tartott körvadászaton igen sokan vettek részt
és a gazdag zsákmány bizonyosága szerint —
az minden tekintetben — bányesen sikerült.

— **Tolvaj fodrászné.** Megemlékeztünk
már Pálfi Károlyné, cecci borbély feleségéről
ki Grünvöld Lajos cecci üzletéből különböző
tárgyakat lopkodott el. Az e hó 19-én meg-
tartott járásbírósi tárgyaláson a konokul
tagadó vádlottra a tanúk egész sora bizonyít-
totta rá a lopást s a bíróság nem fogadva
el a vádlott azon nyugtogatódzást, hogy pél-
dálul a törülközőket azért rejtette a keblére,
hogy annak fogatékosságát eltüntesse, az
asszonyt öt napi fogházra ítélte, miben az
meg is nyugdott.

— **Meglopta a lakótársát.** Bereczk Dá-
niel sárosi summás-munkás egy szobában
lakott 8 társával. Mialatt társai munkába áll-
lottak, Bereczk Dániel visszalopdolt az a kö-
zös tanyára s ott Pálkás Mátvás társának

— Derék gyerek az a bundás. — kár
hogy nem tud kártyázni. . . folytatassuk! . .

A fráter sajnalja szegény fiut: — Káplár
ur, talán már ideje is volna fölvaltani? . .

Hanem a káplár elejét veszi minden
további pártfogásnak, mérgesen közbeváj:

— Még nem!

A fráter nem ér rá több szót veszte-
getni, mert oszlanak. . .

A fiu meg künn a faköppönyeg sarkába
huzódva hallgatódzók, nem lehet már két lé-
pésre se látni, csak a füle után indulhat. . .

Megint ropog a hó, az ör kilép, me-
helyéről s lehajolva iparkodik meglátni, hogy
ki közelget? — Egy alacsony, megdörbült
árnyék.

Lekapja a fegyvert válláról, felé irá-
nyítja s keményen kiált rá: „Halt! — ver da?

Az őrszobából gyanus zörög hallatszik,
majd egy gyöngö, felelemtől, vagy hidegtől
reszkető hang felel: — Én vagyok, édes
fiám!

Olyan gyöngön hangzik a válasz, a lig-
ötj meg az ör fület, hanem, a mint meg-
hallja, megérti, végtelen édes érzés járja át
a legkisebb porczikáját is. Szinte nem mer
hinni saját fülinek s újra kérdezi, de most

ládáját feltörve, abból 90 koronát kiloptak s hogy a gyantát magáról elhárítsa, felfésztette saját táskáját is s magához vette az abban orvált 30 koronát. A pénzt az állomás melletti erdőben elásta egy fa tövébe. A lopást még maga Bereczk jelentette fel a csendőrségnél. Viselkedése azonban gyantát kellett s esakhamar beismerte tettét, maga vezette el a csendőröket az erdő azon helyére, hol a pénzt elásta, Bereczk Dánielt a székesfehérvári kir. törvényszék e hó 18-án 3 hónapi fogházra ítélte.

Táncmulatság. A Tinódi Sebestyén kör könyvtára javára, a Korona-szállóban, 1913. évi január hó 5-én este táncmulatságot rendez a s á r b o g á r d i i t j u s á g. Bendezősége: Bäckér István, Boross István, Faragó Andor, erzsébetvárosi Gáspár, Gábor, dr. György Béla, Heszky László, Jakó Pál, jánoshidai Kiss Géza, Kormos Elemér, Köröcz Gyula, jészyiczei Nagy Sándor, Németh Ferencz, Rathmann János, Schernai Károly, Schiefer Ferencz, Smidt Ágoston, dr. Schwarcz János, Steiner Gyula, Szakács Andor, dr. Székely Hugó, Tatay Béni. A zenét Farkas Sándor zenekara szolgálta. Belépődíj személyenként 2 kor., családonként 5 kor.

Az áll-tiszteletes. Ifj. Dani László pátka lakos, a ki minden külső látszat szerint alighanem Faraó ivadéka, természetesen elég önkén érdeklődött a lötenyesztés iránt, és főleg a kehes lovak értékét igyekezett olyan módon növelni, hogy azoknak olyan nagy legyen az ára, mintha egészségesek volnának. Ez az ár ugy volt kontemplálva, hogy az a Dani zsebében pihenje ki a forgalom okozta fáradalmakat. Dani Nagyvámanon szerzett be két ilyen náthas lovat, és a fehérvári vásáron akarta azokat mint „egészségesen elbocsítottak”-at tovább adni. Sógora, Bársony István kézségesen segítkezett neki. Nagyban megkönnyítetté az ügyet Dani hosszú kabátja és furesz formájú kalapja, amely Danit olyannak tüntette föl, mintha református és tiszteletes volna ő, a ki tiszta polgári haszonnal akar két lovát tudni. Zeidner halatonvidéki lokereskedő mint vevő meg is nézte a a vásáron a lovakat. Bársony vitte a szót, mert Dani organuma nem a katedrára, hanem a vályogvotásra emlékeztetett volna. Bársony aztán elmondotta a vevőnek, hogy a „pátka tiszteletes felhagy a gazdálkodással és nehezen válik meg felebarátj szeretettel dédelgetett lovaitól. Ifj. Dani pedig zsebkendővel fűtte be a száját. Egyszer azt, hogy ne kellesen beszélnie és műveltét elárulnia, másrészt valószínűleg azért, mert nehezen tudta a nyvetést türtöztetni. Ezt Bársony sógor ugy magyarázta, hogy Dani megláult és ezért ygyáz a ténorjára. Egy kevés alkudozás után Zeidner ezer koronáért megvette a két lovat és bizálommal az ősi erényben hazá hajtotta őket. Otthon aztán gyorsan észrevette, hogy kehes lovakat vásárolt. Érdeklődően az előzmények iránt, azt is megtudta, hogy a pátka tiszteletesnek sohasem volt lova, így azokat nem is kínálta megvételre. Sikertől a két ügyfelének nevét is kipuhathja. Ifj. Dani megérezvén a következményeket, az ezer koronát visszafizette, de ennek nem volt sikere, mert a székesfehérvári törvényszék csalás vétsége miatt őt is, Bársonyt is elítélte két-két havi fogházra.

Vadorzók. A pusztavámi erdőségben az utóbbi időben sok vadászó garázdálkodik. Az erdőkezelőség följelentésére tegnaphárom csendőr ment ki. Alig érték az erdőbe,

fegyverdőrejt hallottak és a zaj irányában egy embert láttak, a ki egy elejtett őz huzcolt. A vadász, mikor megpillantotta a csendőröket, eloldja szákmányát, futásnak eredt. Varga huzó csendőr a vadászó elé került, azonban ez rásütötte a csendőrré fegyverét. A golyó a csendőr mellébe fűródött és súlyosán megsebesítette. A vadászó az erdő mélyébe menekült.

Egy szélhámos mint végraható. Székesfehérvárról jelentik: Ez év november hónapban előkelő protekció révén a városi számvétségnél helyettes főrehajónak alkalmazták Kalmár Sándor 40 éves állatológos nyug. gazdatisztet. Kalmár a múlt héten visszajelések miatt elbocsították állásából. Azóta Kalmár együtt lakott Gál Juliánával, a kinek Lován 15.000 koronáját elköltötte. Kiderült, hogy Kalmár azonos Kék Sándor hírhedt szélhámosnal, a ki egy budapesti kongresszuson rendőrkapitányának adta ki magát, csalásokat követett el. A rendőség most is több csalást bizonyított rá. Tegnap este, mikor egy vendéglőt felőveszeltek, letartóztatták.

Verekedő legények. Nagy verekedést csaptak e hó 7-én az előzálási legények, a kik Pápp Józsefet ugy helyben hagyták, hogy két hétig nyomta az ágyát. Baglyas Imre, Kovács Jánost és Budai Józsefet az elmúlt héten ítélte el e miatt fejenként 15 napi fogházra a járásbírósg.

Sylvester-estély. Aláírott a Korona szálloda terében Sylvester-estélyt rendezek, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívom. A zenét Farkas Sándor zenekara szolgálta. Tisztelettel Porkoláb László.

Lapkiadótulajdonosok: az alapítók.

Az hírlik...

Az hírlik, hogy a sárbogárdi háztulajdonosok — minden ültő rendelkezés ellenére — elhatározták, hogy hettekkön a gyalogjárót megcsinálják, hogy a sarat végre kiküszöböljék és ezen jószándókat a kopviselő-testület — szótöbbséggel engedélyezze.

Az hírlik, hogy jövőben az utcai lámpákat, ha holdvilág nem lesz is, megfogják gyújtani, sőt nem csak pislogni, de világítani is fognak.

Az hírlik, hogy a község, a helterületén levő tavak levezetését azért nem vállalta, hogy azokon a téli ideny alatt nagy-szübsüt koresolya versenyt akar rendezni és az így belolyó tiszta jövedelemből fogja a községi utakat megcsináltatni.

Az hírlik, hogy a főjegyzők Dunapentelen járt a villamos világítás tanulmányozására, teljes eredménnyel és községünkben evégből mozgalmat is fog indítani.

Az hírlik, hogy Z... I... községi tiszviselő Sároghárd község járdájának rendezése czéljára évi fizetésének egyharmadáról — lemondott, amiért szoborra nem tart számot.

Rovatvezető: Cupidus.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják Géhvinger Lajos úr és családja mely köszönetét mindazok, kik e hó 16-án, elhunyt Gizellájuk temetésén jelen voltak s kik részvételüket akár írásban, akár szóban kifejezték.

A közönség köréből.

A következő panaszos levél érkezett hozzánk.

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

Tudva azt, hogy lapja programum szerint a közönségek van hivata szolgálni, vagyis látor az alábbi Sároghárd közönségek közönségi érdeklő ügyre magy. esz. ügyel-mel felhívni. Tudvalevőleg a sároghárdi vasút állománál az országuton egy átjáró létezik. Kérdésmás az is, hogy minden egyes vonat közlekedés alkalmával a sorompó le szoktak zárni és akár jövet akár menet mende egyes alkalommal 20-30 percig kell a sorompó előtt vesztelgelniük. Hogy ez az idő mekkorasz óvonta mily nagy idő vesztésé jelent és hogy mily orfias károkat okoz mind fejenknek, az kiszámíthatlan. Es így joggal kérdezek hátrkt, miféle cimen vagyunk mi közönségek azt tőtni, hogy a vasúti sorompó elzárása által megzélhetünkben ilyenkor legyünk korlátozva? vajjon ade az államvasutak igazgatóságá idő vesztésé zezimen nekünk volnán kárpótlást? En ugy tudom, hogy semmi! Már pedig, ha nem kárpunk miat tartozunk szó nélkül elvárni, hogy az ország egyik legnagyobb vállalata minden büntetés nélkül az egész járás forgalmát időbelidőre megakassza? Ez az állapót egyaránt káros az iparosokra, kereskedőkre, vására, menőkre nézve. Nem is szólva az utasokra, kik a vasúti sorompó idő előtti lezárása miatt ján számtalanszor kekeskedni szoktat. Nem is emiatt panaszkodom, hogy a sorompót egyáltalán lezárják — hisz ez a vasúti közlekedés természeteben rejlik — de az mit megem járja, hogy a sorompót egy leborával idő előtt becsújtják le, mikor még — mondjuk — a vonat Sárodra sem ért? vagy ha pl. alulról jön a vonat, de meg a vonatnak hiro-hamva sinés a sorompó már le van zárva és a sok kocsinak, utasnak legyaban, hűdeghen megzélaláb 20-30 percig kell a sorompó előtt vesztelgelnie, míg a vonatnak kegyeskedik megkerkeznie. Hogy a közönség legtöbb ilyen esetben türelmet veszt és hangos panaszokban tör ki, ez csak természetes! Aki pedig türelmet vesztve ilyenkor a sorompó felnyitását merezszeli kívánni, az megjárhatja, — mert bizony gyakran akad egy-egy tiszteletbeli helyettes vasúti gyakoronok-jelölt — aki alapján lezsidja, lemaházza a türelmetlenkedést.

Bizom benne, hogy igen tisztelt szerkesztő Úr ezen e hasonló állapotok számlása érdekében aktíot indít.

Tisztelettel Varga István.

Nyilttér.*

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

Meghívó.

A Sároghárdi és Környekeli Iparos-és Kereskedő Otthonok f. évi december hó 23-én vasárnap d. n. 6 órakor saját helyiségében választmányi ülést tart, melyre tisztelettel meghívom a t. választmányi tag urakat.

TARGYSOROZAT:

1. A legutóbbi választmányi ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.
2. Bevetel-kiadás kiutatata.
3. Tagok felvétele és beiratása.
4. Közgyűlés idejének megállapítása.
5. Hirdítványok.

Választmányi tagok:

1. Tatay Benő, 2. Polón János, 3. Lichtenstein Márton, 4. Schmidg Andor, 5. Kosa József, 6. Jellinek Ferencz, 7. Diamant, István, 8. Spitzer Jakab, 9. György László, 10. Deutsch Béla, 11. Porkoláb László, 12. Kutassy Ferencz, 13. Elbert Károly, 14. Juhász Gyula, 15. Szokolovszky Elemér, 16. Korheli Kálmán, 17. Ifj. Deutsch Adolf, 18. Egyed Mihály.
- Sároghárd, 1912. december 19-én.

VARGA ISTVÁN elnök.

3778 tkv. 1912. szám.

Árverési hirdetés kivonata.

A sárbogárdi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Rácz Testvérek végrehajtatónak **Duska József** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék a sárbogárdi kir. járásbírósg területén levő Cece község határában fekvő a cecői 1131. sz. betétben A 1. 3. sorsz. alatt felvett végrehajtást szenvedő nevén álló közlegelő dűlőben levő 5609. hrsz. III. 300 öl (5611. hrsz.) 283 öl szántók 5612. hrsz. 543 öl legelő 104 korona 50 fillér kikiáltási árban a cecői 658. sz. betétben A 1. 3. sorsz. alatt felvett a Deak utcában levő 721 1 és 721 2. hrsz. 483 öl és 1516 öl kertből és 722. hrsz. 136 ö. sz. ház, és udvarból 264 öl végrehajtást szenvedő B. 1. alatti 2-ed rész illetőségére 977 korona 50 fillér kikiáltási árban a cecői 975. sz. betétben A 1. 1-2. sorsz. alatt felvett és a kocsit helyben levő 5959. hrsz. 5983 ö. és 5960. hrsz. 615 öl szőlőből végrehajtást szenvedő H. 1. alatti 2-ed rész illetőségére 107 korona kikiáltási árban végrehajtatónak 406 korona 55 fillér tőke és járulékaiból és 22 korona költségből álló követelésének továbbá a csatlakozott végrehajlató u. m. a simontornyai takarékpénztár r. t. 4000 korona tőke és jár.-ból, Löwy Mór és fia cég 882 korona 58 fillér tőke és jár.-ból, Szuhá Denés 471 korona 06 fillér tőke és jár.-ból, Vantsay Erzsébet és Anna 153 korona 40 fillér tőke és jár.-ból, Sfauber Lipót és fia cég 1000 korona tőke és jár.-ból, Spitzer Jakab 54 korona 20 fillér tőke és jár.-ból, Toth Mihály 51 korona 06 fillér tőke és járulékaiból álló követeléseinek kielégítése czéljából az **1913. évi január hó 22-ik napján** d. e. 9 orakor Cece község há-

zánál nyilvános árverésen eladni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes az 1881. LX. t. c. 42. §-ban jelzett úrfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §. értelmében kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kérehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a hánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sárbogárd, 1912. évi december hó 16. napján.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságul.
BODA s. k. kir. jbiró.

A kiindmány hitelélül
HORVÁTH kir. ítkönyvvezető.

VÁSUTI

MENETREND.

Irány: Bpest kel. p. u. — Újdombóv.

Irány: Újdombóv. — Bpest kel. p. u.

Sárbogárd.

Sárbogárd.

	Érk.	Ind.		Érk.	Ind.
gyorsvonat	reggel 8.49	8.49	szem. vonat	reggel 2.40	2.43
szem. d. e.	11.30	11.45	-	3.53	3.55
d. u.	3.08	3.09	gyors	-	5.50
gyors d. u.	4.43	4.44	-	d. e. 11.44	11.45
- este	8.12	8.12	szem. d. u.	4.42	5.00
szem. -	11.27	11.37	-	d. u. 6.30	6.31
-	12.56	1.00	gyors - este	7.36	7.37

Sárbog. — Szekszárd — Báltaszék.

Sárbogárd — Szekesfehérvár.

Sárbogárdról indul	Sárbogárdra érkezik	Sárbogárdról indul	Sárbogárdra érkezik
reggel 3.20	reggel 5.29	reggel 6.05	reggel 5.25
délelőtt 9.00	délelőtt 11.18	délelőtt 11.52	délelőtt 11.05
délután 12.10	délután 3.00	este 7.50	délután 4.30
-	este 5.04	-	-

Eladó ház!

Sárbogárdon, Andrássy-ut 404. sz. ház, a Deutsch-féle fakereskedéssel szemben, bármely elfogadható árban szabad kézből eladó. Felvilágosítással szolgál Horváth Károly tulajdonos.

KORONA szálloda**SÁRBOGÁRD.**

Naponta frissen csapolt Kobányai sör. Balatonmelléki borok. Jó magyar kenyér. Orosz szobák. Pontos figyelemes kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLO
vendéglős

KVÁRIK FERENCZ

czipész-mester, SÁRBOGÁRD. (Iparos-olvasókör.)

Készít mindennemű őr- és női czipőt a legkényesebb izlésnek megfelelően.

Javításokat és czipő tűzéseket elfogad.

Krausz Fülöp és Fia

vas és szerszám kereskedés, mezőgazdasági gépek tr.

Sárbogárd, Andrássy-ut. Telefon 25.

Alapított 1847. évben.

Ajnlja dusan felszerelt raktrt. teki uttettel a téli idényre! kályhákban és tüzhelyekben mindenféle rendszert és gyártmányt. (Premier Meidinger, öntöttvas-kályhák stb.)

Egyedüli képviselői vagyunk a **Salgótarjáni Köszénbánya részvénytársaságnak Tolna és Fejér vármegyék területére** és így abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy vevőkönzéségünket ez irányban rendkívül előnyösen szolgálhatjuk ki.

Raktáron tartunk: porosz kösenet, (trifeili) elsőrendű gőzzel aprított cser és bükk füzelfát.

Dus raktár fa- és vasszerszámokban!

Mindenkor a legolcsóbb árákkal állunk a m. t. közönség szíves szolgálatára. Levélbeli megkeresésekre szívesen válaszolunk.

ÉRTESÍTÉS.

A Járási Takarékpénztár r. t. Sárbogárd, melynek alapítókeje teljesen befizetett **200.000 korona**, közhírré teszi, hogy 1913. év január hó 1-től

heti betét csoport osztályt létesít.

E heti betét csoportban egy-egy üzletész után **négy egymásután következő éven keresztül hetenkint 20 fillér** fizetendő, mely azonban tetszés szerint sokszorosítható. Minden egyes 20 fillér betét **40 korona kölcsönre** jogosít.

A résztvevőknek 5% kamatos kamat biztosíthatik.

Beiratkozni lehet naponta délelőtt az intézet hivatalos helyiségében **Piacz-tér, (kir. közjegyzői iroda.)**

Az igazgatóság.